

Μια δύσκολη άσκηση για την Ελλάδα και τη θέση της στη ΝΑ Μεσόγειο

Η κρουαζιέρα στη χώρα δείχνει καλά σημάδια σε πρώτη ανάγνωση, ωστόσο παθογένειες και προβλήματα χρόνων –θεωρητικά και πρακτικά– δεν την αφήνουν να «απογειωθεί». Καιρός να τεθούν επί τάπητος τα κρίσιμα ζητήματα και να αντιμετωπιστούν με «αρετή και τόλμη». Με διαρκές ζητούμενο τη σοβαρή αναπτυξιακή στρατηγική για το θαλάσσιο τουρισμό μας

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Με αφορμή την επιτυχημένη διοργάνωση του 4ου Posidonia Sea Tourism Forum τον περασμένο Μάιο, καλούμαστε για άλλη μια φορά να προβληματιστούμε σχετικά με το τι έχουμε ή δεν έχουμε κάνει στο πρόσφατο παρελθόν, αλλά –κυρίως– με το τι πρέ-

πει να κάνουμε στο άμεσο μέλλον ή τι νομίζουμε ότι κάνουμε με σκοπό την αξιοποίηση της ανάπτυξης της κρουαζιέρας στη χώρα μας. Αυτό που μπόρεσε να κατανοήσει στο διήμερο φόρουμ κάποιος που δεν έχει εμπειρία αντίστοιχων εκδηλώσεων τα τελευταία έτη είναι ότι προφανώς δεν φταίμε εμείς για τις γεωπολιτικές αναταράξεις στην ευρύτερη περιο-

χή και ότι εμείς είμαστε η χώρα της ηρεμίας, της ασφάλειας, ο παράδεισος του θαλάσσιου τουρισμού. Κάποιος, όμως, που έχει εμπειρία παρόμοιων εκδηλώσεων θα διαπίστωνε ότι άκουγε τα ίδια λόγια και τις ίδιες υποσχέσεις με άλλο περιτύλιγμα, δηλαδή με περισσότερο γεωπολιτικό στοιχείο, με τα νέα δεδομένα στο κεντρικό λιμάνι του Πειραιά κ.λπ.

Ας δούμε, όμως, τα πράγματα μ' ένα άλλο πρίσμα, εστιάζοντας όχι σ' αυτό που αντιληφθήκαμε εμείς, αλλά σ' εκείνο που κατανόησε σε γενικές γραμμές ο ξένος ομιλητής που εκπροσωπούσε ένα μεγάλο Όμιλο κρουαζιέρας ή έναν αναγνωρισμένο φορέα στο χώρο του θαλάσσιου τουρισμού. Λόγω της συχνής επικοινωνίας μας στο εξωτερικό με αρκετούς α-

ΠΩΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΓΟΡΑ ΟΙ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑΣ;

Για άλλη μια φορά καλούμαστε να προβληματιστούμε σχετικά με το τι έχουμε ή τι δεν έχουμε κάνει, αλλά κυρίως με το τι νομίζουμε ότι κάνουμε ή τι πρέπει να κάνουμε με σκοπό την αξιοποίηση της ανάπτυξης της κρουαζιέρας στη χώρα μας